

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus »Fejérmegyei Napló a vobis institutum ad catholicarum partium, proposita promovenda, id equidem probamus libenter. Az általatok katolikusok törekvéseinek előmozdítására »Fejérmegyei Napló« cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófnak, 1895. márczius 6-án.

Előfizetési árak:
 Egészévre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
 Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:
BILKEI FERENCZ.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.
 Szerkesztőség és kiadóhivatal: Szent-István-tér 1.
 Egyes számok kaphatók: Rotter I., Weisz H. és Krausz V. tőzsdéjében.

A magyar gazdák pártja és még valami.

Miénk a föld, mi vagyunk tulnyomó részben az állam, mi vagyunk a nép, mi adjuk a katonát, az adót, mi választjuk a képviselőket. — Vegyük sorsunkat a saját kezünkbe. — Biztosítsuk a munka jutalmát annak, a ki azt megérdemli.

Igy beszéltek és így beszélnek a magyar gazdák, midőn arra a kétségbeesztő helyzetre gondolnak, a melyben ma általában leledzenek. Ha a magyar földbirtokosok, a kis- és nagybirtokos urai mind kifizetnék azokat az adósságokat, a melyek a fejük fölött immár összecsapnak, a magyar keresztény birtokos osztály földön futóvá lenne, vehetné a vándorbotot és indulhatna kifelé Amerika vadonjaiba, bányái piszkos légkörébe, gyáriai sorvasztó rabszolgaságába. Az előcsapatok egyébiránt már ugyis elindultak.

Megindult a mozgalom: Vegyük sorsunkat a saját kezünkbe. Nagyszerű gyűléseket rendeztek, az ország színe java, a gazdák vezérei gyülekeztek össze, hogy kifejezést adjanak óhajaiknak, követeléseiknek. Már-már reménykedtünk, hogy kénytelen-kelletlen meg fogják hallani

oda fönn is, a föld után ők sóhaját. Aztán összegyűltek Budapesten és olyanformán beszéltek, hogy meg kellene alapítani a magyar agrár-pártot.

Óriásit nőttek terheink, míg terményeink ára leszállott. — A munkáskéz drágul, népünk mégis kivándorol — Az uszora terjed. — Az ingatlan elérte telemedik. — Az ingó tőke sokszor visszaél a nehéz helyzettel s a termelés támogatása helyett tőzsedemanővérekkel, uszorával, ringek és kartelekkel zsákmányolja ki a szervezeten termelést és fogyasztást.

De jött a forradalom és a limonádépolitika atyamestere Széll Kálmán s szétűtött a rakoncátlanok között.

— Nem lesz semmi belőle. Még csak az kellene, hogy ti az én tudtom és óhajomásom nélkül valamit akarjatok. A mit kaptok, elégedjétek meg vele, ha nem, kaptok majd egyebet.

S mi történt? Az üdvös, az okos mozgalom csirájában megfulladt.

De hát kérjük: Szükségesnek tartották volna-e a magyar gazdák, hogy külön a magyar föld érdekeiért szervezkedjenek, ha a jelenlegi kormánypárt kielégítően azokat az óhajokat és követeléseket, a melybe ma egy magyar gazda

kapaszkodik? Ha elégséges volna Darányi miniszter minden jó törekvése, bizonyára nem akarnának az agráriusok még egyebet. Érzik ők nagyon jól, hogy szép az mind és nagy haladás a multhoz képest. De hogy lehetne az elég, ha a mi szemünket csupán a selyemtenyésztés, a tojás-elárúsítás, a szőlőművelés etc. — ha szükséges ez hasznos is — de még sem a fő és legfontosabb érdemeinkben támogatnak. Mit ér az, ha a buzaárakat ott Pesten egy csomó merkantilista szubja meg a bürzén, a kik naponta rengeteg összegeket vágnak zsebre a gazdák rovására s a kik ellen a tisztelt miniszter urnak se szava, se hatalma nincs, mert hiába csak igaz az, a mit az egyik kormánypárti lap még az elmúlt esztendőben mondott: **az zsidóké az ország, a kálvinistáké a hatalom és a katolikusoké a dicsőség.**

Ezek ellen a miniszter ur tenni nem tud semmit. Sőt nemcsak, hogy nem tud, de nem is akar tenni. A szabadelvű párt így össze van csomósodva azzal a régi rendszerrel, hogy abból a maga erejéből kiemelkedni nem tud. De hogyan is kívánhatjuk valakitől, hogy most, mikor a posványba, az iszapba nyakig belesüllyedt, hogy onnan könnyű szerrel, csupán a maga

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCZÁJA.

Gyenge szivek.

I.

Egyhe, tiszta, júniusi nap van; a természet nyugodni készül, a virágok, lepkék, álomba ringatódtak s az égboltozaton már egy-egy halvány csillag ragyog, a park mögötti buza-földön egy hölgyalak sétál, utána egy nagy kutyá lépked.

Egy köpdához érve: megáll... némán, mereng a távolba, ahol a város kivilágított ablakait látja fényleni, mint egy-egy szentjánosbogarat.

A hold lassan, méltóságteljesen jön fel a park óriási fái mögül s bevilágítja az egész mindenséget.

Emmy leül a padra; nem szép, nem is érdekes, de oly szelíd, oly jóságos az arca, s ma különösen sugárzik a boldogságtól. Szemei lecsukódnak s ébren álmodja át még egyszer ezt a mai napot... Lehetséges az, hogy ő, annak a szép, daliás embernek tetszik? Csodának kellett történnie!...

Annai bizonyos, hogy ő nagyon fogja szeretni az egyetlen, a legjobbat, a legszebbet, a legnemesebbet. Főlékesíti mindenféle jó tulajdonsággal, őt a sneidig huszárhadnagyot, a kiről egyebet nem tudott, csak azt, hogy szép ember és hogy ma megkérte a kezét. Szinte hallani véli azt a légy hangot, amint a kezéért eszedezik. Milyen halvány volt s kezei mily jéghidegek. — Felsóhaj. — Alig találtak egymásra, máris válniok kellett, mert a kötelesség a kaszárnnyába, abba a nagy csunya ridig kaszárnnyába tartóztatja, pedig milyen tündéri, szép ünnepélyes, illatos, pompás ma minden.

Lassan felnyitja jóságos szemeit. Kedveskedve simogatja a kutyát, majd ábrándos mosolylyal nézi a milliárd csillagot, a szende, fényes holdat.

— Te kedves, aranyos, szép hold! talán az ő szemei is éppen rajta nyugszanak és ő is, bizonyosan éppen rá gondol. Oh édes holdacska mosolyogj reá, ha rád tekint!...

II.

A holdnak azonban nem kellett effélékkel fáradoznia, mert az az imádott huszár, épp oly keveset gondolt a holdra, mint a távollevő menyasszonyára. Nem törődött az a nap, hold és csillagokkal, ott ült megtörve, egy illatos, piros, bágyadt fényű boudoirban. Arca gondtelt, karjai lecsüngnek.

Előtte egy roppant érdekes, fekete hajú hölgy állt. Sötét szemei villámok szórtak a huszárra.

— Éva! nem tehettem másként. Isten látja lelketem s csak ő tudja, mily erőmegfeszítésembe kerül.

Éva szép arcán gunyos mosoly vonult végig.

— Nem tehetted másként? Oh! ti férfiak nem tehettek mást, csak azt, amit akartok és azt meg is tesszitek. Eljegyezted magad és hozzám, a kit már két év óta hitegetsz, — hütlén lettél. Oh bölcs igazságosság! De úgy kell nekem, miért bíztam benned oly rendületlenül. Szeretted, hogy addig, amíg egy kincsébányára akadsz, legyen kivel szórakoznod. Ismerem most már tervedet és légy nyugodt, fényesen sikerült!

— Miért tetted? — szólj!?

— Hidd el, nem tehettem másként, de csak téged szeretlek és csak téged foglak szeretni örökké...

Éva démoni szépsége teljesen fogva tartotta Latorczay Adámot. Izgatottan járt fel-alá a puha smyrnaszőnyegen s ő le nem vette szemét róla, követé minden mozdulatát.

— Hát eljegyezted magadat? — szolt végre, megállva előtte, elváltozott hangon — eljegyezted magadat? Igazán? Nem tudtam elhinni, hogy te, te hütlén lettél!

Minden egyes szó, egyenesen a szívébe nyilallott Adámnak. Homlokát összeránczolva, fejét, kezébe hajtva, az őszinte fájdalom hangján járdult fel.

— Mit tettem!! Sirj velem, de ne tégy tönkre. Hidd el, jobban fáj nekem, többet szenvedek, mint sejtéd, de meg kellett tennem, nem volt más mentség. Hitelezőim már roppant fenyegető álláspontot foglaltak el, adósságom pedig oly horribilis összegre rug, hogy csak két mód volt hátra a menekülésre: vagy gazdagon nősnülni, vagy a szolgálatból kilépni.

— És miért nem választottad az utóbbit?

— A szolgálatból kilépni? — kérde érthetetlenül, fejszóvalva — s miből éltem volna azután? Hidd el, igazságtalan vagy!

— Igazságtalan? — fölnevetett. — Hát nem rettenetes az, amit te teszel? Egy jóhiszemű, dúsgazdag, éretlen tacsót jegyzel el magadnak csak azért, hogy adósságaidtól menekülj? Eljegyezted következménye pedig az, hogy mi nem léteznék többé egymásra nézve: értetted?!

— Ezt nem mondhatod komolyan!

— Pedig nagyon, nagyon komoly! Te tán lehetségesnek tartanád, hogy ezután is a régiak legyünk?

Majd lágyan, áthatóan fürkészve a huszár arcát, folytató:

— Miért nem lépsz ki a katonaság

erejéből ki tudjon jönni, pláne, mikor jól is érzi magát abban az illatos izzapban.

A pártkeretek megbénítják az egyéni erőt és akaratot. Hányan vannak a kormánypártban, a kik a katolikus autonómiára nézve velünk együtt éreznek, a kik arczulusapásnak vették a kultuszminister durva, megszegényítő visszautasítását. Meretek-e mégis egy árva szót szólani érdeklünkben? Nem, hanem meglapultak a miniszteri hatalom árnyékában s eltakarták piruló arcukat a pártfegyelen: zsebkendőjébe. Így van ez az agrárius párttal is. A miniszter beszél, a többi engedelmességek, vagy hallgat, ha szólni mer, ajtót mutatnak neki: odakünn tágasabb. Egy párt van csupán, a hol minden meg van engedve. A legszélsőbb követelések, mellverések és átkozódások: a függetlenségi és 48-as párt, a melyet Kossuth Lajos, ugy Ferencz nevével Kossuth-pártnak is neveznek, de a melynek csak egy gazdája van Eötvös Károly, a nagy saktervédő. Onnan csak azt dobják ki, a ki a katolikusok mellett mer szót emelni. Titkos kormánypártiak csak ugy nyúzsognak benne, papfálók- és verők teleszájjal kommandiroznak, csak egynek csitt: a ki katolikus érdeket védelmez, mert ők a szabadság pávatollalaival vannak felczizomázva.

A néppárt agrárius párt. Kimondotta és újra meg újra hangsúlyozta, hogy a gazdák érdekében mindent, a legutolsó vonalig elkövet. Ezt nemcsak mondotta, hanem őt esztendőn keresztül tettekkel is bebizonyította. Az önálló vámterület mellett szót emelt, a kvóta kérdésben a legkorrektebb állást foglalta el, a börze megadóztatását a néppárt erős és szervezett agitációjának köszönheti az ország.

Annai bizonyos, hogy a gazdák a

kütelékéből? Miért nem dolgozol? Én szívesen segítek neked! Ugy takarékoskodnék, ugy igyekeznék, hisz tudod, hogy mily nagy a fizetésem, — művészetemet jól megfizetik. Dolgozánk, teremtenék magunknak egy szép jövőt és élénk boldogan, szerelmünknek.

A szavak elhaltak ajkain.

Latorczay megrészegült hatásuk alatt. Nem! Nem tudná elviselni, hogy töle megvaljon. Egy pillanattig arra gondolt, hogy felbontja frigyét.

— Éva! — szólt s hozzá akart lépni.

— Távozz! tettet örökre elválasztott töled! Most menj! Menj!! — ismétlé újra s úgy állt ott, mint egy szép márvány-szobor.

Latorczay Adám hatalmas alakja meghajlik a köszobor előtt és — megv. Az ajtó függönyei is összecusukodnak mögötte. Néhány percig vár az előszobában — hátha visszahívja!

Nem . . . . egy hangot sem hall . . . mindenütt néma csönd . . .

III.

Szeptember. — Az ég szürke s az eső esik. Semmi hangulat. Minden oly életuntak látszik. Egy fogat gördül végig az országuton, egy huszár és két tűzértisztet száll. tva. A huszár letérül a kocsi üvegablakát és kedvetlenül nézi az elázott, tönkretett földeket.

— Szegény Adám! ugyancsak rosszul választotta az esküvője napját: szegény gyerek! Igazán, mintha kicsérélték volna, mióta vőlegény; az előtt a legbóhémebb pajtás volt, most oly komoly, csaknem szájalomramléltó.

— Ha jól vesszük, nem is csoda! szólt az egyik tűzér. Kivárt az a kis ábrándos, sápadt milliomaszó, nem tréfádolog! Ő ugyan nem panaszkodik, nem szól semmit, de csak

legteljesebb bizalommal és rokonszenvenvel fordulhatnak a néppárt felé.

UJDONSÁGOK.

— Sz. József napja. A Sz. Józsefről nevezett papnevelő intézet védőszentjének ünnepét évenként kiváló ünnepélyességgel szokta megtartani. Egész napon át az intézet temploma ajtatoskód jámbor hívőkkel van telve. Dél előtt 9 órákor az ünnepi sz. beszédet Pintér Ferencz kórházi lelkész tartotta, 10 órákor pedig a sz. misét Kuti Márton székesegyházi kanonok a papnövendékek segédkezése mellett mutatta be az Egek Urának.

— Kereszt az egyetemen. Tavaly az egyetem felavatása előtti napon egynéhány hajlott orru fiatalember leverte a keresztet az egyetemen a czimerekről. Eliteltük őket s azt mondtuk: gazemberek voltak, mások azt mondták, hogy czimereskonkítókkal volt dolguk. Tegnap az egyetem keresztény polgárai újra felfüggesztették a keresztet határozat nélkül, mint-hogy határozat nélkül távolították onnan el 30 év előtt. Most azt mondják rájuk a zsidólapok, hogy ezek az ifjak a kereszt meggyalázói. Büszkák vagyunk, hogy a keresztény ifjuság, katolikusok és protestánsok egyaránt a kereszténység jelvénye mellett mozgalmat indítottak. Dereng immár az új kor hajnala, megutálták már a kereszt gyűlölköinek jármát. Keresztény Magyarországot akarunk újra, ezt akarja az ifjuság, Magyarország virága. Kíváncsiak vagyunk, hogy mit tud ez ellen tenni a vallás minisztere, a kit az erzsák kormánya emelt bele a bársonyszékbe.

— Az Örökimádás templom helybeli bizottsága 1901. évi márczius 17-én délelőtt 11^{1/2} órákor Szögyény-Marich Julia elnöklete alatt tartotta rendez évi közgyűlését. A bizottság nagyszámu tagjai jelenlétében Szögyény-Marich

nem hinném, hogy oly hamar elfelejtette volna azt a remek alkotást.

— Hát milyen is az a kis menyasszony? beszéljete róla, hisz én nem is ismerem még! — kéré a másik tűzér.

— Milyen? Tulajdonképpen semmilyen! Igénytelen, sápadt és roppant szerelmes az ő szép vőlegényébe.

A tűzér némán csóválta fejét.

— És ő?

— Udvarias: a kicsike pedig kilesi minden gondolatát.

— Ádámnak szörnyen terhére lehetne mindez!

A kocsi megállt e pillanatban egy repkénnyel befutott nagy terrass előtt.

IV.

A kellemetlen idő daczára is, óriási néptömeg állta körül a templomot, a mely szőnyeggel volt felterítve, virágokkal feldiszitve és sok-sok gyertyával kivilágítva. Az orgona zúgott, ének tölté be a templomot. Tündéri látvány volt a mit az a sok szép színes selyem ruhába öltözött korszorulány, a fényes egyenruhájú katonatisztek s az impozáns vendégsereg nyujtott.

A menyasszony átszemlelt arczeval, boldogan, ragyogó szemekkel, mosolygva állt az elegáns huszár mellett és egy nagy, fehér virághoz hasonlított. A vőlegény szejmei révedezve méláztak el a multba vagy a jövőbe?

A szertartás is véget ért. Sietnek jókívánataikat az ifjú párnak kifejezni az ismerősök, a vendégsereg.

Kíváncsiak tömege tologva tódult a kocsi elé, hogy minél többet láthasson.

— Megázott a menyasszonyi fátyol, — sopánkodott egy babonás, öreg anyóka — nem lesz boldog szegényke. Staudacher Mariska.

Julia elnök a bizottság múlt évi működéséről beszámolva jelezte, az 1900. évi június 25-én tartott diszközgyűlést Ő császári és királyi fensége Klotild főhercezsasszony a bizottság védnöke legmagasabb megjelenésével szerencséseltette. Fajdalommal emlékezett meg dr. Steiner Fülöp megyés püspök elhunytáról, ki a bizottság kegyeletes feladatát mindenkor a legnagyobb odaadással támogatta. Kéry Ferencz bizottsági pénztárnok által előterjesztett számadási kimutatás szerint, templomi gyűjtések, egyesek és a helybeli pénzintézetek adományaiból befolyt 462 kor. 21 fill. Az örökimádás templom költségeire a helybeli katolikus-kör egyházi jellegű hangverseny rendezésére vállalkozott az előterjesztett műsorozat szerint Mayer Károly kanonok, Kalocsay Alán országgyűlési képviselő, a katolikus kör tagjai és a helybeli magy. kir. honvédeknek közreműködésével 1901. márczius 23-án d. u. 5 órákor a főgymnázium dísztermében fog megtartatni ülőhelyek 2 kor., állóhely 1 kor. árák mellett. Ezen ügy tárgyalásának befejezése után elnök elismerő szavakkal mondott köszönetet mind azoknak, kik a bizottság törekvését adományaikkal támogatták és a bizottság hűlgytagjainak, a templomi gyűjtéseknél kifejtett fáradozásukért. Végül Sauboric Jenő kanonok, a bizottság buzgó elnökének, a kegyeletessé czél előmozdítása körül mindenkor tanusított tevékenységéért mondott köszönetet.

— A polgármester névünnepe. Havranék József polgármesternéi a városi tisztikar névünnepe alkalmából ma d. e. 9 órákor testületileg tisztelgett. Reé István rfőkapitány üdvözölte a tisztikar nevében a polgármestert, a ki válaszában a köszönetnél többet mondott s ez a tisztikarban nagy visszatetszést szült. A ki vihart vet, vihart arat. Ki fogja győzni, még nem tudhatni!

— Öngyilkossági kísérlet. Negyven évig szolgálta a városi törvényhatóságot, mint pénztárnok, az általánosan tisztelt Pribék Mihály s mikor néhány évvel ezelőtt nyugalomba vonult, nem volt édes a pihenése, testileg s lelkileg megtörve már teher volt neki az élet. Az utóbbi időben pedig a sok egyéb baj egy újabb szaporodott, a szejme kezdett fájni a jó öreg Miska bácsinak s midőn kezelő orvosa azon aggodalmának adott kifejezést, hogy látóképességét teljesen elvesztheti, nem tudott többé a beteg vigasztalódni s rettegett a jövőtől, melyet unalomban, tehetetlenül kell eltöltenie. lgy érelődött meg benne lassanként a gondolat, hogy menekül a szenvedések elől s meghal. Vasárnap, f. hó 17-én már a kora délelőtti órákban Pribék pénztárnok a "asuti tisztí-épülettel szemben levő órház felé tartott, majd a mellette levő padon üldögélt. Horváth Ferencz váltóörnek eleinte feltűnt az öreg ur otléte s ki is fejezte csodálkozását e felett, a kapott felelet azonban teljesen kielégítette, annál is inkább, mert akkor már két vonat is elrobogott előttük. Az ördög azonban nem aludt, leste áldozatát s midőn a kis-czelli személyvonat 9 óra után az órházhoz közeledett, Pribék eleje fekküdt s a vonat végig iramodott teste felett. Esméletlenül fekküdt a vágányok között az öreg ur, de dr. Hercz Oszkár orvosi segélye után csakhamar feleszmélt. Nemsozára megjelentek a helyszínen Kovács Alajos állomásfőnök, majd Reé főkapitány s konstataáltak, hogy Pribék öngyilkossági szándékkal fekküdt a vonat elé s az isteni gondviselés műve, hogy csak fején szenvedett kisebb zúzódást s bal kulcs-csontja törött el. A Szent-György kór-

érdemes szint találhattak Kerekes Mihály darabjában, mert dícséretre méltatták. Szombaton este színpadunkon először jutott közönség elé a darab s így most mi is véleményét mondhatunk róla teljes jó akarral. A darab rövidre fogott meséje a következő: Mágori Rózsa nőül ment Paizs György jómódu gazdához. A házastársak között, a nő leánykori botlásának titka rejtőzik, a férj előtt nevének ifjúkori hibája nem volt ismeretes; ez a titok bántja a nő lelkét. Mindamellert boldog családi életet élnek, egyetlen leánykájok, a szép Klárka eladó leánnyá fejlődik s szíve Páldiák Lászlóhoz vonzódik. A szomszéd faluból Kupán István is megismeri Klárikát és beleszeret sőt meg is kéri a leányt s egy öreg mindenes csalafasága folytán, ki a kérés előtt a gazdának vallotta magát, meg is nyeri azt. Kupán András értesülve fia szándékáról magából kikelve rohan a Paizs portájára, hogy fia szándékát megakadályozza, hiszen e házasság útjába a közös édesanya áll. Beszélni kíván Paizs Györgyével; a férj besugás folytán kihallgatja a beszélgetést s megtudva neje becselenségét, az egész falu szemeláttára eltaszítja magától a szerencsétlen asszonyt.

A kiűzött asszony visszatér a szülői házba. A falu tiszteletese békét akar létrehozni a szétvált házastársak között és Paizs uram is eljő az asszony után; majd megjelenik Kupán András és szemére hányja Paizsnak, hogy míg ő katonasorban volt, elrabolta boldogságát. Szó szót követ, míg nem a vita hevében Paizs becsülrabló, hunczut gazembernek nevezi Kupánt, ki erre reá süti pisztolyát, de nem az eltávozó Paizst, hanem éppen kifelé jövő Rózsit találja a golyó. A szenvedő, bűnbánó asszonyt ura végre is visszafogadja magához, Klárka László lesz, Kupán András pedig, hogy a börtön szegényét elkerülje, önkézzel vet véget életének.

Ha nézzük magát a darab velejét, önkéntelenül elénk tolul az a kérdés, vajon Kupán András hagyta-e el hűtlenül Mágori Rózsit, avagy az hagyta el kedvesét és vajon miért? Erre nem kapunk feleletet és így nem tudjuk hibáztatni Kupán Andrást, ki még most is híven szereti volt kedvesét és nem tudjuk megmagyarázni Mágori Rózsi viselkedését sem. Miért ment Mágori Rózsi Paizs Györgyhez, mikor Kupán András őt folyton, híven szerette? Azután még egy kérdésünk volna. Miért lesz Kupán András az áldozat és mivel bűnhődik a hűtlen kedves, hiszen újra visszatér családjához s a megbocsátó feledés folytán ismét boldogan él tovább ura oldalán. A másik megjegyzésünk pedig az volna, hogy a szerző buzgó iparkodásában sokat egyszerre akart fogni, így esett meg ezután rajta, hogy egy epizód jelenetet teljesen elejtett, egyáltalában az ügyes rövidítés a darabnak csak előnyére válna.

No de félre a kifogásokkal, tudjuk mi azt jól, hogy mily fáradságba kerül valami munka létrehozása és hogy milyen jövevő érzés tölti el az ember keblét, ha fáradozásáért csak némi elismerésben részesül is. Tekintsük tehát az igyekezetet, a jóakaratot, a mi Kerekes Mihályban feltétlenül meg volt. Ügyes színpadi érzéket árul el s a felvonások végjelenetei elég hatásosak s mozgalmasak, s egyébként is van a darabban több sikerült jelenet, melyek a szerző gondosságáról és tehetségéről tesznek tannaságot. Alakjainak indulatai, érzelmei és összeütközései a legegyszerűbbek s megfelelnek a nép közül vett alakok jellemének. Látszik szerzőnkön, hogy sok népszínművet végigolvasott és játszott.

Az előadásról elmondhatjuk, hogy a szereplők igyekeztek pályatársuk művének sikerét előmozdítani. F. Lányi Irma érzésteljes, természetes játékát már jól ismerjük s a jelenben is csak dícsérettel adozhatunk neki. Léway Sárika kedvesen pajzánkodott, élénk, jókedvű játékát és népdalait sok tapsot nyertek. Fözi Frida kedves alakját és keresetlen játékát is szívesen láttuk kis szerepében. A drámai szerepekben pedig Szathmáry, Déri és Kerekes igyekeztek jó alakítást nyújtani. Ferenczy eredeti alakítása és népdalait mint mindig, úgy most is tetszetek Tisztay és Kovács kezében a rajtuk bízott sze-

rep szintén jó helyen volt. A többiek is mind igyekeztek részesülni a sikerben. Megemlíthetjük még, hogy a kiállítás is csinos volt és a nézőtér is kellemes hatást tett; taps is volt bőven, kijutott belőle mindenkinek, szereplőknek, szerzőknek egyaránt.

Márcz. 17.

A közkívánatra előadott *Ocskay brigadéros* csak közepes házat hozott össze. Az előadás a többiekhez hasonlóan ma is jó volt. Halmay hatalmas rekedtséggel küzdött s a prologus el is maradt.

Márcz. 18.

As elvesztett boldogság második előadása csaknem üres ház előtt folyt le. (g.)

Csödtömeg eladás.

Vagyombukott Günz Mózes czecei csödtömegéhez tartozó és a csödleltár 2—170. és 173—395. tételei alatt felvett 5658 korona 37 fillér becsértékű rőfös és egyéb vegyes árú csödválasztmányi határozat folytán ajánlati verseny útján fognak eladatni.

Ajánlatot tevők tartoznak ajánlataikat legkésőbb 1901. évi márczius 30-ikának déli 12 órájáig a becsérték 10%-éknak mint bánatpénznek egyidejűleges letétele mellett Vértessy József székesfejérvári ügyvéd, csödválasztmányi elnök urál benyújtani, mely napon a csödválasztmány az ajánlatok el vagy el nem fogadása tekintetében határozni fog. A csödleltár alulírott tömeg-gondnoknál a hivatalos idő alatt naponta, az áruraktár pedig 1901. évi márczius 28-án Czecczen az üzlethelyiségben megtekinthető.

Dr. Löwy Márk,
ügyvéd,
csödtömeg-gondnok.

Gyűjtsunk BÉLYEGEKET!! HASZNÁLT

bármely országból való és bármely nemű, még ha egészen közönséges is. A czíli szegény gyermekeknek papokká való nevelése. Jutalmul emléktárgyakat adok, rózsafüzereket, sz. Antal prágai Jézus képeket, A küldeményeket és esetleges kérdézőkördéseket méltóztassék Bregenzbe Voralberg Bureau, Betlehem intézni.

Dr. Kriegl József-féle valódi angol
bőrvédőkenőcs és boraxszappan

1. teljesen mentes minden tiltott vagy ártalmas drasztikus anyagoktól a leg
2. jobb kenőcs min
Before. dennemű bőrtisz. After.

tálatanságok ellen. — Egy tégely kenőcs egy boraxszappannal:
3 korona 30 fillér
az összeg előleges beküldése mellett.
Chief-Office 48, Brixton-Road, London SW.
Az utalvány a következőleg czimzendő:
Apotheker A Thierry's balsam-Fabrik
in Pregrada bei Roitsch.
Nagybani vevőknek tetemes árengedmény.

Hirdetések felvételek kiadóhatalunkban

(Szemléltető I. szám)
Jutányos áron.

400 intelligens magyar szőlősgazda bizonyítványa igazolja, hogy a szőlők védelme a

PERONOSPORA és az ODIUM el'en

a legbiztosabb, a legegyszerűbb és a legolcsóbb a
Dr. Aschenbrandt-féle porok használatával.

A Dr. ASCHENBRANDT-féle „BORDÓI POR“

a peronospora biztos és olcsó ellenszere, kitűnően tapad a levélre, nem pörköl.

A port a vízbe szitáljuk és kész az oldat. Az első permézéshez egy hl. vízre kell 1 1/2—2 kg., a második és harmadik permézéshez 1 1/2—2 kg. por. Az évi szükséglet egy kat. hold szőlőre 22—25 kg. A bordói por ára: 5 kgos zsákokban á kg. 80 fillér; 10 kgos zsákokban á kg. 80 fillér; 50 kgos zsákokban á kg. 76 fillér. Használata olcsóbb, biztosabb és kényelmesebb, mint a tiszta rézgaliczé.

A Dr. ASCHENBRANDT-féle „RÉZKÉNPOR“

az oidium biztos és olcsó ellenszere.

A port a fújtatókba öntjük és porozunk vele. A mustot nem bűdösíti; 1/2-dal kevesebb fogy, mint a tiszta kénporból. A rézkénpor ára: 5 kgos zsákokban á kg. 56 fillér; 10 kgos zsákokban á kg. 56 fillér; 50 kgos zsákokban 52 fillér. Háromszori porozáshoz az évi szükséglet á kat. hold 12—15 kg.
Az árak Budapesten értendőek. A vasutakon kedvezményes szállítási díjtétel. A porok elküldése vagy a pénz előleges beküldése vagy utánvétel ellenében történik.

A 400 szőlősgazda bizonyítványát és a porok használati utasítását tartalmazó füzetet szívesen megküldi, megrendeléseket elfogad és mindenről felvilágosítást ad

„MAGYAR MEZŐGAZDÁK SZÖVEGKÖNYVE“

Budapest, V., Alkotmány-utca 31. sz.

Szőlővidékeken az eladásra megbízottak kerestetnek.

Megbízott: HESKY IMRE, Székesfejérvári (Alsó-királysor.)